

ION-LISTI

LETO VI.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO

STEV. 12

Vesti iz PO NAZRNESLIVEJŠEM barometru

MOLITVE ZA ZDRAVJE MALENKOVA

V vseh satelitskih državah so uvedli predsedniki vlad obvezno molitev za zdravje novega voditelja Sovjetske zveze. Iz dobro informiranih neinform-birojevskih krogov se je zvedelo, da je vzrok temu ukrepu bojazen, da bi Malenkov v doglednem času umrl in bi morali predsedniki spet v Moskvo po pljučnico.

PAPEŽ OBOLEL

Svetega očeta ze nekaj dni neznanško zvija v želodcu. Zdravniki so ugotovili, da mu leže v želodcu pristržne izjave londonskih protestantov ob priliki Maršalovega obiska na Angleškem.

TRIDESET TISOČ RUBLJEV...

... je poneveril v Sovjetski zvezi neki športni funkcionar svojemu sindikatu. Moža so ostro prijeli in mu sporočili, da ima pravico do takšnih posegov v sindikalne blagajne v Sovjetski zvezi samo država.

POSEBNO LETALO

Italijanska vlada si je omislila posebno letalo s hitrostjo zvoka, ki stoji v hangarju noč in dan pripravljeno za takojšen vzlet. Letalo je namenjeno De Gasperiju, da bi lahko sedel takoj vanj in s hitrostjo zvoka odletel v London, če ga bodo kdaj tja povabili.

VEST IZ HAIFE

Iz Haife je prejelo te dni naše trgovinsko kolonialno omrežje vest, da mu bodo pošljali v bodoče le gnile pomaranče s pripombo, da so za na gnoj dobre tudi take, ki segnijejo že v Haifi.

DE GASPERIJEV PARFUM

Na nekem svečanem banketu je De Gasperi strašno smrdel po petroleju. Ko so ga tuji predstavniki vprašali, kako je s to stvarjo, jim je pojasnil, da se je pošprical s perzijsko nafto. Dodal je, da je zanj to najbolj dišeča tekočina na svetu.

VELIKO ZADOVOLJSTVO

Vse iredentistične organizacije v Trstu so priredile velika manifestacijska zborovanja zaradi premestitve dosedanjega predsednika tržaške cone Palutana, ki ga italijanska vlada pošlja na novo službeno mesto izven Trsta. Mislili smo že, da gre za prvi korak zblžanja z demokratičnimi organizacijami. Barometer je pokazal, da so manifestacije izraz zadovoljstva nad tem, da bo Palutanovo mesto zasedel — še večji fašist!

HUDA IZNAJDBA ZA RESNICOLJUBNE GOVORNIKE

VSI SMO ZA DEMOKRATIZACIJO!

Govornik tik pred začetkom predavanja o čim širši demokratizaciji: »Tovariši in tovarišice, ali ne bi... eeee... hmmm... mogoče... hmmm... govoril... eeee... o... hmmm... o čem drugem?«

— Torej: skrb za dejansko takojšnje demokratizacijo in decentralizacijo nam vam bo najvišji zakon!

PRAVIJO

... da so še v času stare Avstrije, takrat, ko so gradili južno železnico, potegnili traso naravnost skozi posestvo nekega precej premožnega kmeta Zeleznica bi morala teči tam, kjer je bil njegov skedenj. Seveda so si graditelji morali za gotoviti zemljišče, kmeta razlastiti in mu zemljo lepo plačati. Tisti kmet pa je bil trmast in zemlje ni hotel in ni hotel prodati. Graditelji so poskusili z lepim. Pevabili so kmeta in mu pri čaši vina razložili, da mu bodo vse lepo plačali in da bo od železnice tudi imel koristi. Končno se je kmet vdal. Celo sam je vzdignil čašo, napil graditeljem in jim dejal, da zdaj razume, kaj pomeni železnica. Končno je rekel: »Prav je. Razumem. Kako bo dobro, ko bo skozi moj skedenj tekla železnica. Samo tistega si nikar ne mislite, da bom zdaj odpiral skedenjska vrata pred tistimi vašimi vlaki, pa spel zapiral za njimi!«

METEOROLOSKO POROČILO Z „GALEBA“

— Vreme jasno, brez oblakov

DOLGAKAJTIKA

OPRAVICILO

Naše bralce obveščamo, da v tej številki ne moremo objaviti najboljših dvotipov izpod Karavank iz čisto enostavnega razloga, ker so naši dopisniki zaposleni s pobiranjem članarine OF po Kranju in nekaterih vaseh tam okoli — seveda ne kar tako tjavendan, ampak namesto nekaterih izredno agilnih frontnih odbornikov.

IZZAVEN POROD

Član informbirojevske Volks-Opposition: »Krucltirken, saj bi lahko sestavili naši novo vlado, pa kaj, ko so prišli iz Moskve vsi bolni!«

SODOBNA

»Janez, ali si bil na letošnji razstavi likovnih umetnikov?«
 »Da.«
 »Ali si videl sliko slikarja Copiča?«
 »Sem.«
 »Nenavadno, kajne?«
 »Slika?«
 »Ne, ampak napis: „Prodano“.«

PROBLEMI

Trgovski vajenec pravi obrtniškem vajencu: »Ti, Peter, če greva iz sedanjega internata pri Kapucinarjih, ki ga mislijo zapreti, v tistega v Smihel, bova ves dan na cesti — pol dne na poti sem, pol dne na poti tja! Če greva k tabornikom, bova zopet na cesti. K pionirjem ne spada več, Ljudska tehnika pa je že tako na cesti. K »Partizanu« se tudi ne splača iti, saj ga mečejo iz luknje v luknjo. Zato bo najbrž najbolje, da ostaneva kar na cesti in prespiva noč v jarkih, saj je konec koncev pomlad tula.«

Obrtniški vajenec pa si domisli: »Ti, Lojze, kaj pa, če bi zavila v najbližjo gostilno? Slišal sem, da so prejeli novo pošiljko črni-ne, poleg tega bova pa vsaj lahko spala — pod streho.«

NOVATORSTVO

Poslovodja kmetijske zadruge v Raki, ta vam je tič! Ze dolgo je tega, ko je prišel k njemu neki kmetič po seme črne detelje in ga tudi pošteno plačal. Dobil ga pa ni, kajti poslovodja je izjavil, da še nima zanj cene. Tako je kmetič z dolgim nosom odšel domov. Oni dan pa se je spet oglasil pri poslovodji in ga vprašal, kako je kaj s semenom in ali je zadruga že prejela zanj ceno. »Hm, ceno že imamo, ceno,« se je poslovodja popraskal za ušesom, »pač pa nimamo več semena...«

NOVOMEŠKA

— Ali si slišal, da nekatere množične organizacije v Novem mestu že dolgo časa zaman čakajo, da bi dobile kje kakšno sobico za sestanke?

— Da, da, tudi jaz sem že slišal, da bodo pri nas kmalu odprli pol ducata — novih gostiln.

KORISTNA STVAR

Gasilci iz Gorišnice so oni dan sedeli v vaški krčmi in peli slavo svojemu gasilskemu avtomobilu: »Naj bo kakor koli že, toda naš gasilski avto je koristna stvar. Z njim se človek lahko pelje na veselico v sosednjo vas, na kino predstavo v bližnji trg, tudi svojo zaročenko ali ženo lahko pelje na sprehod, poleg tega pa ima naš gasilski avto še to dobro lastnost, da je takrat, ko bi bilo treba iti kam gasit, vselej — pokvarjen.«

TRZISKA

Najnovejši način dostave ekspresne pošte so uvedli v Trzinu. Dostavljajo jo kar z redno pošto, tako da ekspresna pisma dosepejo do naslovnika skupaj z navadnimi. Predlagamo, da dostavo izboljšajo — in sicer: ekspresna pisma naj bi dostavljali posebej — po dostavi redne pošte!

Gospodar sveta o rotacijskem papirju

Novinar: »In kako je kaj vas prizadelo pomanjkanje rotacijskega papirja?«

Gospodar sveta: »Mene ta stiska ni prav nič stisnila, ker sem bil pred tozadavnimi ukrepi pravočasno do konca stiskan.«

SIJAJNA MISEL

— Ti, kaj bo pa z ljubljansko »Emono«?

— Ne vem. Morda bi jo bilo najbolje prezidati v kakšno skladišče, katerega dohodke na najemniki bi potem kje drugje porabili za preureditev kakšnega skladišča v kavarnol

— Razumem, razumem! Bom takoj vse potrebno ukrenil!

POPRAVEK

Ni res, da smo govorili, kar je res in ni res, ker smo govorili na zasedanju med štirimi stenami. Javnost smo zastopali mi in zato se javnosti tudi ne tiče, kaj smo govorili. Kar so napisali novinarji, je sicer res, toda ni res, da bi morala javnost za to zvedeti.

Janko Gostinski, Marko Trgovski, Peter Proizvajalski, Pavel Prosvetar-ski, l. in s. r.

TO NAJ VRAG RAZUME!

V Ljubljani snemajo avstrijski film »Inge«. Pravijo, da pridejo pri nas dosti bolje skozi kot pri njih. Cenejši so statisti, ateljeji, sploh vse, kar spada v to stroko. (Samo o cenah v »Slonu« niso dali nikakih izjav!) Cloverka kar razveseli, ko sliši, da imamo pri nas, kar se tiče filmskega ustvarjanja, take možnosti.

Ce pa načneš s kakim našim filmskim strokovnjakom razgovor o novih domačih filmih, pa čuješ vedno le: stroški, stroški, stroški... To pa potem naj res vrug razume, kako je s tem!

DEDEK PRIPOVEDUJE ...

»... in ko boste vi, dragi vnučki, v mojih letih, boste pa že plačevali davek po katastrofi!«

BISTROUMNOST

»Ti, napovedovalec ljubljanske postaje dobro obvlada nemščino, o francoščini pa nima pojma!«

»Kaj ga poznaš?«

»Ne, pač pa sem ga zadnjič slišal, ko je napovedoval: Ekspresni vlak proti Trstu, Roma, Pariz... in: Vlak za Jesenice, Rosenbach, Villach, Klagenfurt...«

»Aha, sedaj pa že razumem! Če že vse napove v uradnem jeziku, bi moral napovedati tudi: Paris (fonetično Pari). Veš, toda vseeno mi je simpatičen: vsaj Trsta ni še prekrstil — tako kot mnogi Ljubljanci, ki pišejo pisma v Trieste!«

LEV NIKOLAJEVIČ IN SOLNIKI

Lev Nikolajevič Tolstoj je napisal pravljico o muziku, ki je tožil, da ima premajhno hišo in o popu, ki mu je pri tem svetoval, naj vzame k sebi v hišo še kokoši, potem svinje in končno še kravo. Potem, ko je muzik zopet spravil živali iz hiše, pa se mu je ta zdela nenadoma dovolj velika in prostorna.

Ljubljanskim šolnikom, ki se tudi pritožujejo zaradi pomanjkanja prostorov, svetujemo isto metodo. Začetek je storjen — 6 šolskih zgradb je že zasedenih v druge namene. Sedaj naj dajo še kakšno šolo na primer odvetnikom, če že imajo arhitekti celo šolo na Grabnu, potem še kakšno zdravnikom itd. itd.

Za uspeh jamči Lev Nikolajevič...

Zakonski očetje

Ljubljanske pionirske železnice

(Prosto po Prešernu)

Kaj pa je tebe treba bilo, zguba in jeza s teboj je samo...

ZDAJ PA GA IMAMO!

Vzroke težav »Triglav filma« je našel te dni neki naš arheolog. Odkril je namreč, da je »Triglav film« zasedel bivši Sokolski dom v Trnovem in župnišče pri bivši Jožefovi cerkvi. Tako ni čudno, da se iz takšnega sožitja ne more kaj prida roditi. Zato svetuje, naj »Triglav film« uporabi izgubo pri enem

filmu in zgradi za ta denar nove prostore, sedanje pa prepusti drugim, potrebnjšim...

NA LJUBLJANSKI ŽELEZNIŠKI POSTAJI

Glas iz zvočnika: »...vlak stoji na prvem tiru, desna stran perona. Potniki, zaprite vrata in vstopite! Vlak ima odhodi!...«

ZAKONSKA TOLAŽBA

Stiskač se čudi ženi Miji: »Kaj? Spet bi rada nov komplet?! Sodeč po letošnjih revlji bo tvoj še dober — nekaj let!«

KVALIFIKACIJA

Mlajša tovarišica se je te dni javila personalcu nekakega podjetja s prošnjo, da bi bila sprejeta v službo. »Znate stenografirati?« — jo je vprašal, nakar je dobil odgovor: »Govorim perfektno, le pišem bolj slabo.« Bila je na licu mesta — sprejeta. Zaradi perfektno postavitve!

LJUBLJANSKE**TRAMVAJERSKA TOŽBA**

Avtobus, trolejbus, girobus, vrat na nus čjo vpelati

na pomlad, nas pa djet u Odpad! Ket svoj čas so zard nas

fjakarji se puntali, tko se ml tramvajerji puntamo in to čmo!

Skripa naj naš tramvaj noč in dan po Lublan. Sam ankar

še vendar vrat na nus avtobus, trolejbus, girobus...

IZUMITELJ

»Vidiš, tale, ki sva ga srečala, je genialen izumitelj!«

»Kaj pa je izumil?«

»Solo, ki bo zadovoljila vse Ljubljance!«

»Ti, zdaj si me pa pošteno potegnili! Sola je vendar že star izum!«

»Seveda, ampak tale je izumil čisto posebno šolo — takšno, ki bo kar na kolesih!«

»Zakaj pa na kolesih?«

»Eh, zato, da jo bodo lahko vozili s terena na teren in tako zadovoljili vse terene, ki bi radi, da bi bila ena treh šol, ki jih bodo letos gradili v Ljubljani, na njihovem terenu!«

TEHNIČNE ZANIMIVOSTI

Oljne lampe namesto neonske razsvetljave predlagajo nekateri ljubljanski novatorji za ljubljanske ulice in trgovine. Na ta način ne bi Ljubljano samo povzdignili do zgodovinske redkosti, ampak bi tudi ugodili nekaterim nergačem, ki jim je tema bolj všeč in ki jim zadnje čase ne gre več vse po — olju...

Patent, kako spraviti v za polovico manj hotelov v Ljubljani, kot jih je bilo pred vojno, enkrat več gostov, so, kot vse kaže, pogruntali nekateri ljubljanski urbanisti — saj sicer se ne bi tako branili povečanja hotela »Union«. Se dve ali tri takšne iznajdbe, pravijo strokovnjaki, pa lahko tudi bivše Baragovo semenišče, ki ga spreminjajo v hotel, podremo — edino kino bi pustili, da bi v njem vrteli za spomin poljudno znanstveni film: »Zakaj enostavno, če gre komplicirano.«

Narodnobaščni problem

Ob reorganizaciji NB v Ljubljani

Govornik: »Ne samo nova stanovanja, tovariši odborniki, cele nove ulice so nam potrebne v našem mestu! Le na ta način bomo lahko zadostili bančni težnji: v vsako ulico Narodno banko!«

DRUŽABNA KRONIKA

V Ljubljani imamo okrog podiranja starih, zastaranih in neprimernih bajt novo družabno igro.

»Podrimo!« pravijo eni in mislijo na nova stanovanja, boljši promet, lepši izgled, turizem itd. itd.

»Ostanejo naj!« kričijo drugi in mislijo na stare lepe čase, na svoje drobne interese in na to, kako bi bilo, da bi ne bilo bolje.

Igro pa je žal pokvaril ondan nekdo, ki je predlagal onim drugim, naj se oni preselijo v te bajte, ki jih tako branijo, pa jih ne bo nihče podiral.

»Kaj pa mislite!« so nato ti zavpili. »Saj nismo živali, da bi stanovali v hlevih!«

Zoološka zgodba

V ljubljanskem živalskem vrtu je zaradi premajhne kletke stari medved raztrgal svojega lastnega mladiča.

»O, Evana-sahib, kaj v to kletko nameravaš ujeti leva?«

»Veš, Sambo, lev je namenjen v ljubljanski živalski vrt, pa se naj že kar navadi!...«

MALI OGLASI ZA VELIKE STVARI

KUPIMO rabljeno kletko za kanarčka, ker pričakujemo v kratkem pošiljko afriških levov. Ponudbe pod »Kulturno vskladiščenje živali v pouk in zabavo« pošljite na ljubljanski živalski vrt.

»KRATKA NAVODILA za varčevanje z električnim tokom« bodo v kratkem izšla v Ljubljani. Knjižici bo priložen priročnik za prvo pomoč pri nezgodah od 23. ure naprej, ko zaradi varčevanja ugaane večina luči v mestu.

POSOJAMO poceni patent časopisnim podjetjem za nabiranje reklame. Izvod časopisa, v katerem ste hudo napadli kakšna dva direktorja, pošljite vsem ostalim direktorjem na »vpogled«, priložite skromno naročilnico za reklamo — in uspeh je zajamčen: vsak bo podpisal! Cenjene ponudbe pod: »Samo reani časopisi.«

STOPNJEVANJE

Hudo je, če stopi predsednika upravnega odbora funkcija preveč v glavo; še huje je, če nastane pri tem v »Elektri« kratek stik: najhuje pa je, če zaradi tega nastane škoda, o kateri pa še ni rečena zadnja beseda...

ITALIJANSKI HUMOR

— Milijon je začela srečka številka...

— Da, ta točka mi ugaja!

— Sediva, no!
— Ne vztrajaj!
Sem ti že rekla, da k tebi domov ne grem!

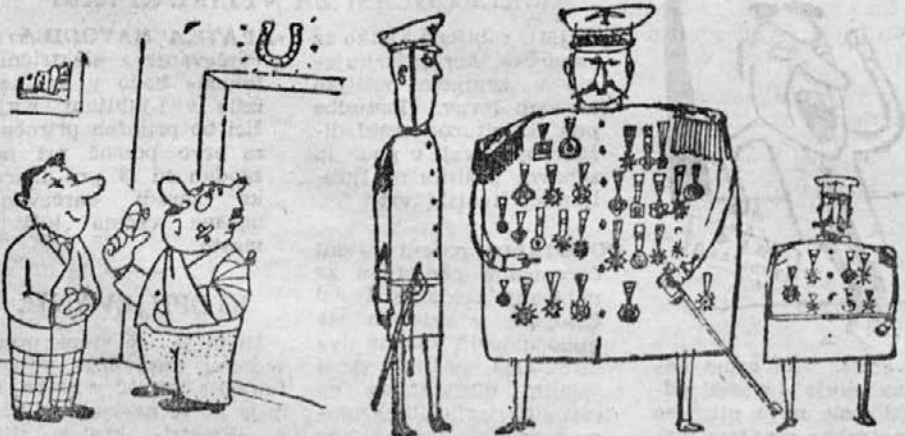
— Him, pač privilegij kapitalista! S svojim oblakom »fuori serie« ujame lahko vsako grešnico!

— Draga, se še spominja na čase, ko sva lahko sedela v foteljih v salončku?

— Kmalu boste prejeli pismo.
— Poglejte, prosim, je v niem kaj denarja?

— ... pribijal sem podkev...

— Kdo je pa tale možičelj?
— Moja »depandansa« za medalje.

MEŠANA SOLATA

HUMOR V PRODAJI

Dva kovača, tri kovače!... Tu se verzi za humor, Tu prodajamo humor, v reklami so najlepši, je poceni in zabaven, bere alt jih, bas, tenor, vsak reži se, če ni štor.

Dva kovača, tri kovače!... Tu je slavni humorist, piše tekste, reportaže, Je v reklami specialist.

Dva dinarja, pet dinarjev!...

Pet dinarjev, šest dinarjev!...

Tu so vici na kvadrat, anekdote, piankarije, tukajle še en plakat: Vabi cenjeno občinstvo, da kupuje le naš tisk, ker ima zdaj prožne cene, ki vzdržijo vsak pritisk.

Stef Bezljaj:

KRONISTOVA BALADA

Pred sodnim zborom časnikar stoji, ki izvršil premišljen je umor, hudó obtožnica ga bremeni, čeprav trdi branilec, da je — nor. Ko sliši to, se časnikar zjezi, zakaj branilec laže, da je nor, zato v obrambo sam spregovori: »Lagal je advokat, visoki zbor! Priznam odkritosrčno, da sem kriv, namerno svojo žrtev sem ubil, in da iskren bom, vam še zdaj motiv za gnusen ta zločin bom sam odkril. Zločina kriv je indirektno list, kjer kot dopisnik sem sodeloval, če hočete še točneje: kronist, lokalne sem vesti urejeval. In vendar, naj sem še tako garal, da bil sem le kup kože in kosti, nenehno mi je urednik renčal: »Senzacij vsak čitatelj si želi, pa naj škandal, umor bo, atentat, iztakni enkrat kakšno takšno stvar, karkoli, samo da bo akurat, za to ti plačam dvojen honorar!« In jaz sem svojo vneto podvožil, na nogah bil vse dni in vse noči, se nisem ne umival, niti bril, in kmalu so bile me le kosti, kot Ahasver okrog sem se podil, da bi škandal, senzacijo ujel, a vse zaman, pa če bi se ubil, ves svet se proti meni je zaklel! Ko sem obupal, sem dejal: »Zapik!« Vzel sem revolver, izvršil umor, senzacija ima zdaj urednik... Zdaj sodite, visoki sodni zbor!«

DVE O CARUSU

Letos bomo gledali na filmskem platnu življenjsko pot velikega italijanskega tenorja Enrica Carusa. Okrog slavnega pevca se je spletlo niz zgodbic.

NI SE DAL

V majhnem provincialnem mestu je imel Caruso koncert. Sprehodil se je, malo pred začetkom koncerta pa je hotel pri glavnih vratih v dvorano. Toda vratar ga ni pustil noter.

— Jaz sem vendar Caruso! — Je šlo na smeh slavnemu pevcu.

— Kar zgubite se! Dvema sem že šel na litanice, ko sta mi rekla isto, vam se pa že ne dam preslepariti!

KOT SE SPODOBI

Caruso je bil s svojimi prijatelji na izletu na vzhodni obali Amerike. Pihal je strašen veter. Da si ne prehladi grla, je stopil v preprosto ribiško hišo in dejal gospodarju:

— Ali se lahko nekoliko pogrejem pri vašem ognju? Jaz sem Caruso.

— Vrzi brž dve jajci v ponev! — Je hitel naročati ribič svoji ženi. — Robinson Crusoe je pri nas na obisku!

RADIJSKI PROGRAM

Zeleti ste, poslušajte!

**KULTURNIK TINTNFLEK
POD ŠIFRO: O LE NA-
PREJ — BREZ IDEJ...**

- 6.00 do 12.00 Uspavanke po prekrokaní noči.
12.00 Budnica s kislimi kumarimi.
19.00 Kratki nasveti: Kako prisiliti založnike, da izdajo knjige — in bralce, da jih berejo.
19.30 Glasbeni intermezzo: Brezvetrje v Brezledjem. Romanca.
20.00 Diskusija o diskusiji zaradi diskusije okrog diskusije proti diskusiji o kulturnih problemih.
21.00 Kam nočoj? Kratki nasveti o programih in cenah pijač.
22.00 do 3.00 Barska glasba z referatom o škodljivosti moderne zabavne glasbe.

**DIREKTOR SAMOLJUB
POD ŠIFRO: DELI, DELI
SE DOBIČEK, DABO POLN
NAS MOŠNJICEK...**

- 5.00 Budnica za vse delavce in nameščence.
8.00 Budnica za direktorje.
12.00 Delitev dobička z upravnim odborom.
13.00 Delitev dobička z delavskim svetom.
13.30 Delitev dobička s kolektivom.
13.35 Konec delitve dobička.
18.00 Reportaža o borbi proti birokraciji od zgoraj in izvajanju odredb navzdol.

- 19.00: »Jaz sem rekel« ... Stare pesmi na novo temo.
19.30 Ljudska univerza: Direktorske konference in dvig turizma pri nas.
20.00 Kratki nasveti: Kako se obranim akviziterjev za oglase.
21.00 Pesem o avtu. Simfonija v štirih stavkih z devizami.

**BIROKRAT GROMOVNIK
POD ŠIFRO: PO LEPI PLA-
VI ADMINISTRACIJI...**

- 6.00 Jutranja telovadba: prebavljanje okrožnice 6983/T, poglavje 114, odstavek 64.
12.00 Gospodarska posvetovalnica: Kako si ohraniš stolček v zvezli z dokazovanjem neobходимosti tvojega službenega mesta.
18.00 Predavanje o potrebi operativnega poseganja funkcionalne v življenje od A do Z
18.30 Reportaža o silnih uspehih administrativnega upravljanja.
19.00 Koračnice za vzbujaenje discipline pri podrejenih.
20.00 Nekaj kratkih navodil za izvajanje direktiv.
22.00 Kantata v čast presejanja plana oguljenih fraz. Poje mešani zbor še vedno vdanih recitatorjev.
23.55 Predavanje o potrebi debirokratizacije in decentralizacije.

Resk:

DAMSKO HREPENENJE

Mlada dama, obla Leda, dolga leta že trpi. Misli, sanja, moške gleda, le da resnega nič ni.

Novo krilo, nogavice, je kupila oni dan, žlahtno kremno za na lice, šopek zvončkov in žafran.

Drugi dan je šla v mesto, da pokaže ves svoj čar. Kdo bi vzel jo za nevesto,

ko je to predraga stvar?

Plače nizke so za dame, da bi jih še kdo jemal, prej ko bi doživljal drame vsak bo raje sam ostal.

Misli Leda, glasno kolne skozi mesto moški svet — raje pijejo kot žolne, dame so jim prazna smet. Res da vsak še ni za damo — to ji pravi zdrav razum —

Je pa zrela za reklamo, če bi mož odprl konzum.

Kaj ko ni več kavalirjev, da bi ženi jo kak as — bi imela kup »papirjev«, v banki doto, dober glas.

Zdaj ima le skromne želje, da se mode še drži — morda pa jo le odpelje kakšen »aseka« v »lepše dne«.

HRVAŠKA

V času, ko so na Hrvaškem gospodarili Madžari, še posebej ban Khuen-Hedervary, so seveda povsod postavili svoje »námestnike«, po starem približno »okrajne glavarje«, ki so imeli pod seboj vaške župane (náčelnike). Neki takšen námetnik, ki je bil Madžar, se je bil

dobro vdelal z nekim náčelnikom (županom), ki je bil že star in je hotel odstopiti. Madžar je vaškega župana skušal pregovoriti s prijaznimi besedami v svoji polomljeni hrvaščini; rekel je: »Znaš ti šta, brat! Dok ja búdala tu námestnik, ti tu búdala náčelnik!«

SENZACIONALNA SENZACIJA

Na zemlji je nešteto glav, ki vpijejo v višino —

v želji, da bi zdrav ostal: — »Kaj to je z Marjanom Tepino?«

IZ DZUNGLE

»Glej, prijatelj, sledovi del, kam je šel; jaz pa pojdem v nasprotno smer, da bom ugotovil, odkod je prvi sledi naprej, da boš višel...«

MARIBORSKA CARNEN

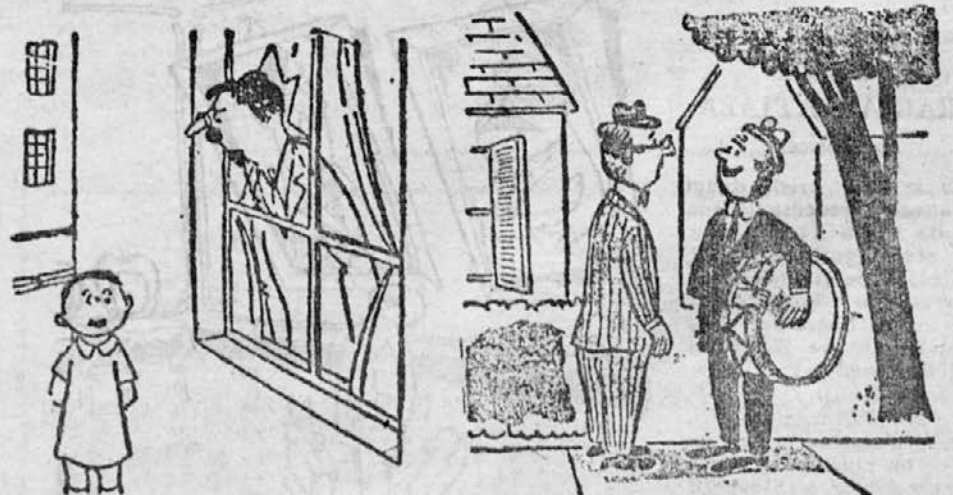

— Več temperamenta, več temperamenta, več dirigent...!

AMERIŠKA

V nekem hotelu na Divnem sal: »Ne pijute na tla! sledeči napis: »Ne mečite ogorkov na tla! Spomnite se velikoga požara leta 1890!«

»DOBRI« SOSEDJE

»Ce mi vrnete mojo žogo, pa vam povem, kdo vam je razbil šipo!«

»Zelo vam hvaležni za trobento, ki ste jo podarili našemu mlajšemu. Zdaj pa sem prinesel darilce za vašega sinčka.«

Naj Toti list ogreje še tiste onkraj meje

Skedenjski Just:

NOVE PRIDOBITVE

(Iz Trsta)

Tržačani, zlasti Slovenci, smo izredno veseli nove kulturne pridobitve zadnjih dni. Politika je namreč prejela pentreke večjega kalibra, preračunane le za »triestince« — predvsem Slovence, kajti sam presveti škof Santin, ki je gumijevke blagoslovil, je glasno pomolil, da bi se ja na zgodino, da bi katera kdajkoli slučajno padla po kakšnem importiranem italijanskem fašistu. Santin se je z vsemi drugimi iz Italije uvoženimi tržaškimi fašisti seveda zamažal veselil, da bodo 29. marca nove gumijaste klobase okrepdale Slovence, ki bi s svojim pojavom na ulici ogrozili javno varnost demonstrantov.

V pravi s »Primorskim dnevnikom« pa se Santin sklicuje na ugotovitev rajnikovega očeta, sina in svetega oca Mussolinija: »Slovenec v Trstu sploh ni.« To-rej: on nikoli ni deloval proti Slovincem! Pravijo, da ga bo De Gasperi oslikoval z ordenom »Medaglia di sapienza«, iz Vatikana pa bo za hrabro obrambo krščanske vere prejel zlat križec kizukaste oblike. To bo nadomestek za kardinalski klobuk, ki si ga je po lastnem mučenju že zdravil zaslužil v primeri s Stepicem, ki je proti njemu šolarček in povrh ni ni italijanskega rodu.

Zadnje dni se Santin ne počuti nič kaj dobro. Zdravniki pravijo, da je tudi njegova napadela »londonitis«. Sam pravi glede tega le, da je take napade imel že jeseni 1943. leta.

Rusi Bepo:

VOJSKA KRALJA MATJAŽA

(Iz Gorice)

Ko je bilo pred dnevi majhnega iredentističnega cirkusa v Via Roma konec, sem srečal emigranta dr. Cviličjoja, specialista za vohunstvo in komandanta peščanske liberalne emigrantske stranke. Kot edini poklicani predstavnik Slovencev v Italiji se je najprej čutil dolžnega izjaviti, da med Jugoslavijo in Italijo ne bo razumevanja vse dotlej dokler v Sloveniji ne bo kraljeval Matjaž Rekel mi je, da njegov adjutant trgovec Krpan že pošilja v Slovenijo britvice. s

katerimi bodo izpodklopali jo Slovinci iz Amerike. Tako je na primer neka ljubljanska terciarka Spela prejela štiri fige in meter motvoza v paketu, za katerega je njen stric plačal 20 dolarjev.

Potem mi je povedal, kako s trgovcem Krpanom lepo zaslužita pri paketih za Jugoslovane, ki jih naroča-

jo Slovinci iz Amerike. Tako je na primer neka ljubljanska terciarka Spela prejela štiri fige in meter motvoza v paketu, za katerega je njen stric plačal 20 dolarjev.

ZADNJI MOHNIKANEC V VZHODNI NEMČIJI

Pred dnevi so vsi prebivalci neke vzhodno-nemške vasi pribežali v zahodni Berlin.

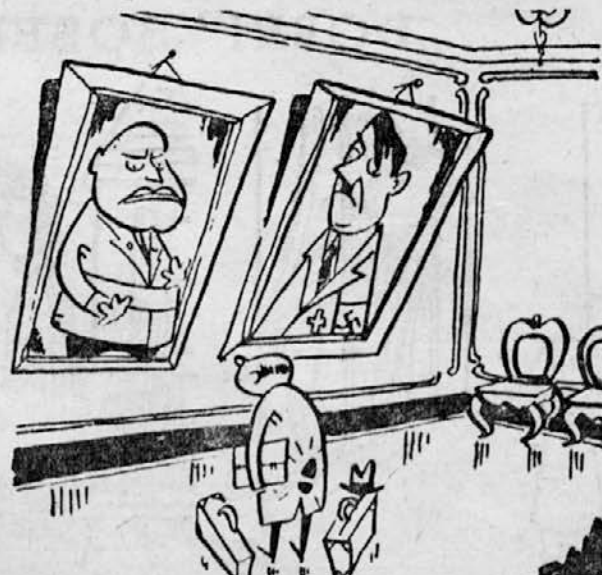
— Vi kar bežite čez — jaz pa sem pasjega življenja že tako in tako navajen...

NIET HARASO...

Prečastiti: »Saj sem ti pravil, da proti galebu takle spufan golob ne more nič...!«

SLOVO O IDEJNIH VODIH

Palutan: »Adio, ... odhajam! Za vaju sem bil dober, za sedanjo italijansko vlado me je pa premalo fašista.«

Nande Bula: KMETIJSKI TECAJI V STILU

»RADIONWEISS«
(Iz Celovca)

»Demokratična fronta je spet priredila vrsto brezbožnih kmetijskih tečajev, mi krščanski emigranti pa ničesar ne zmoremo!« — se je hudoval Kozamurnik Muri. »Saj sem končno tudi jaz bil nekoč strokovnjak za kmetijstvo!« Jozl Tischler, ki je tega dne praznoval v krogu svoje družine svoj god, je predlagal protiukrepe. Domenili so se, da bodo odrinili na deželo ob velikonočnih praznikih, ko stakneš lahko kje kakšno šunko in kak kravji požirek žganja, kajti večno žuliti le Schleppepivo, so se že vsi naveličali. Tischler bo v uvodnem referatu po primeru svojega stanovanja v Mohorjevi hiši predaval o pravilni kanalizaciji stranišča po zidu in strehi. Muri, ki je vsled dolgoletne vohunske prakse že pozabil, kar je pridobil s trganjem hlač v kmetijski šoli, bo vzel s seboj nekaj škotel »Radionaa«. Predaval bo v nemščini, ker se — v skladu s pisanjem lista »Naš tednik — Kronika« — slovensko ne da dovolj lepo izraziti beline sredstva »Radionweiß« — schönstes Weiß«, katerega priporoča tudi nacistični »Alpenruf« in ÖVP — Volkszeitung. Tečaje pa bo skliceval Dolfek, ki je v stanju tudi ob 3. zjutraj spraviti na noge vso ulico. Muri je bil mnenja, da naj Dolfek raje ne predava, ker bi spet delal propagando za »Volksopposition«. Zato ga bodo na vsakem predavanju oprali z »Radionom«, da bodo ljudje videli uspešno uporabljanje tega čistila, seveda pa bo treba Dolfeka že prej temeljito ostrgati in prebeliti z apnom. Na zaključku vsakega tečaja bo lajtnant Insko dal svojo priljubljeno komando: »Ein Lied!«

Pišta Lajoš:

MED GRADISČAN- SKIMI HRVATI IN V SLOVENSKEM PORABJU

pa ni ničesar novega. Ruski pritisk se več ne stopnjuje, ker je že zdavnaj preskočil zadnjo stopnjo. Ob vsakem sporočilu o boleznih ali smrti kakšnega »voditelja« občutimo nekaj trenutkov trajajoče olajšanje in obžalujemo, ker se tovrstna epidemija tako počasi širi. Drugič več!

Zadnjič se nisem oglasil, ker na tem svetu nismo tako točni kot so ptujске javne ure. Bil sem na izletu z letičim krožnikom in sem si ob tej priliki ogledal malo bolj natančno moj preljubi Ptuj. Opazil sem, da ima gledališče shranjene kulise kar na prostem, prislone ob cerkveni zvonik. Morebiti se pripravljajo za predstavo izven dvorane.

Sicer so na pomladanskem kino sporedu tako izbrani filmi, da se njih vpliv posebno blagodejno čuti na nadebudni mladini. Park kar odmeva od Tarzanovih bojnih krikov in puščice brenčijo okrog ušes ubogih upokojencev, ki so te dni prilezli kakor martinčki na sonce. Se nekoliko podobnih filmov in Ptuj bo prava džungla. Sreča, da me ni več.

Mimogrede sem slišal, da bo v bodoče moral imeti vsak kulturn meščan razen črne obleke tudi telefon. Brez telefona si namreč ne more ogledati nobenega poštenega filma, ker so vse vstopnice telefonsko rezervirane. V takem »rezervacijskem« mestu kot je Ptuj ni to nič čudnega. Kdor nima telefona, mora na pošto in od tam klicati kino ter rezervirati vstopnice v imenu kakšnega vplivnega urada. Brez telefona pa nikakor ne gre!

Martin Vohljač,
upokojenec v pokoju

MEMENTO MORI

Nekje v okolici Poljčan sta se srečala dva znanca: »Srečko, kam se ti pa tako mudi?«

»V Konjice!«

»V Konjice?! Človek božji, ta cesta pelje vendar v Maribor!«

»Vem, vem. Toda jaz moram biti še nocoj v Konjicah! Samo prej bom še skočil v Maribor in se na upravi »Večera« naročil in s tem hkrati zavaroval proti nezgodam, kajti cesta iz Poljčan v Konjice je v takem stanju, da človek nikoli ne ve, za katerim ovinkom ga čaka - smrt...«

NIČ NE POMAGA

Strogo oko postave je zopet ujelo neobgljenega kolesarčka, ki se je vozil brez luči.

— Halo, vi tam! — je zaklical mlilčnik. — Vaša luč ne gori! Ali ne bi stopili s kolesa?

— Obžalujem, tovariš mlilčnik, sem že poskušal, pa ni nič pomagalo!

TO PA IMAJO

Prisel je gost v hotel »Razor« v Kranjski gori in si zaželel kaj za pod zob. Toda karkoli je zahteval, ničesar niso imeli. Ne juhe, ne prikuhe, ne salame, ne sira, skratka ničesar! Končno je segel še po zadnji karti:

»Imate morda jajca?«

»Da, jajca pa imamol! Lahko vam jih ocvremol!«

Gost se je opogumil in vprašal dalje:

»Kaj pa, akumulacijo imate?«

»Tudi! Kako jo želite: na masti ali pohano?«

ATOMSKA BOMBA IN GOSTINSKA PODJETJA

»Jaka, ali je v tvoji hiši že kdaj eksplodirala atomska bomba?«

»Nak, kaj takega pa še ne!«

»Ej, srečna duša! Zavidam ti.«

»Le zakaj? Mar si ti že doživel eksplozijo atomske bombe?«

»Seveda!«

»Kako je pa bilo?«

»Rečem ti — strašno! Prenočeval sem v nekem gostinskem podjetju v Račeah. Zvečer sem še legel zdrav in čil v posteljo, ko sem se pa zjutraj zbudil, pa sem se znašel na tleh pred vrati svoje sobe, seveda z vso prtljago vred! Pozneje sem zvedel, da imajo v tistem podjetju atomsko upravnico...«

POZORI!

Kino Jesenice sporoča vsem obiskovalcem, da se prične prihodnjo sredo večerna kino predstava izjemoma točno ob določenem času. Obenem sporoča uprava, da naj obiskovalci zaradi tega ne bodo v prevelikih skrbeh, kajti naslednje dni bodo lahko spet po mili volji zamujali.

DOBRA REKLAMA

»Reklama je pol uspeha!« — so rekli v podružnici mestne pekarnice na Primorskem in začeli delati reklamo za tovarno gumbov. Za katero — še sami ne vedo! Morda za tisto »For gentlemens?«

Potem so šli dalje. Zakaj ne bi napravili malo reklame za novo ustanovljeno ribiška društva? In začeli so od časa do časa vstavljati v svoje prolzvoče črve, tako lepo rejene, da bi jih še žabji paglavci radi jedli! Samo — kaj bo, če ribe ne bodo več hotele nasedati ribičem na trnke, temveč bodo raje kupovale kar kruh v pekarni?

Toda kaj jih v pekarni to briga! Reklama je reklama — odjemalce je treba privabiti!

MARIBORSKE

Renesansa renesanse na Rotovškem trgu

Da — renesansa, to vam je bil čas! Zivljenje — vam pravim, da ga je treba zavdati! Ljubezen, telesni užitek, razvrat in zametavanje vseh zastarelih moralnih predsodkov — vse to je cvetelo takrat kot še nikoli. Spomnite se samo Raffaelovih prekrasnih žensk, Michelangelovih razkošnih figur, bogatejših na čarih udov in teles kot na oblačilih, ki naj bi te čare skrivale! In blagopokojni Boccaccio — da o Pietru Aretinu niti ne govorimo — kako prelestno je znal opisovati blaženosti takega svobodnega ljubavnega življenja, prelest avantur pri preskakovanju zakonskih plotov in tisočere sladkosti pri prešernih erotičnih iger; Da, renesansa!

Toda kaj Rafael, Michelangelo, Boccaccio ali celo stari zapeljivec Casanova! Billi so — vsa čast jim — toda v naši sivi vsakdanjosti jim raste nevarna konkurenca! Da bi ohranili stil starih viteških renesančnih iger, so si izbrali tudi primeren okvir — mariborski Rotovski trg! Ne vem, če ga njim na čast sedaj obnavljajo, toda dejstvo je, da so v iznajdljivosti naši mariborski renesančniki daleč prekosili blaženo Lucrecijo Borgia, ki je dokumentirano

(zasledujo naše dnevno časopisje!) padala raznim častivrednim kardinalom iz naročja v naročje — in njenega slavnega brata Cezara Borgia, ki je prvi uvedel masovno ljubimkanje z več devicami hkrati. Vse te junake so prekosili, kot rečeno, naši mariborski ljubavni heroji Edina razlika je v tem, da je te eskapade križem kračem skozi goščavo ljubezni Borgiajem plačevalo ljudstvo, sedaj pa jih plačuje tisti, ki prvi pri tem omaga. To pa je tudi nekje silno pravičen in sodoben ukrep, saj velja že od nekdanjega pravila, da v ljubezni tam, kjer drugo odpove, mora intervenirati — denarnica!

Zato si pa — spričo tega silnega novatorstva na polju sodobnega poživljanja stare renesanse, ne moremo kaj, da ne bi vzkliznili: Naj živi renesansa renesanse v čarobnem viteškem okviru mariborskega Rotovškega trga!

(Opomba uredništva: Upajmo, da jim uprava pokrajinskega muzeja ne pride na sled, kajti sicer bi jih kot veliko redkost vtaknila pod vetrine in bi mi bili prisiljeni objaviti tudi njihova imena!)

NEKOČ PRIDE VSE PRAV

Jože: »V Gornjo Radgono greš k fotografu? Kaj so vaši zaničji!«

Janez: »Tega ne bi mogel trditi. Toda jaz imam — bone.«

Jože: »Bone? Industrijske bone? Človek, ali si zblaznel? Saj so vendar neveljavni! Kaj misliš go-ljuhati?«

Janez: »Kje neki! Le slikat se grem v Gornjo Radgono. Tamkajšnji fotograf jih še vedno sprejema za plačilo. Če ne verjameš, pa pojdi pogledat napis v njegovem izložbenem oknu!«

VZGOJA

Mali Cicibani grede iz DID z vzgojiteljico proti mariborskemu Magdalen-skemu parku in pojejo: »Mi pa gremo na Gorenjsko, tje na Oberštajersko...«

Frau Kliček

in Frau Muršec

— Na, krisina, lipste, pe-ste frau Muršec, kaj ste še pajnand?

— Jesaskristastana — za-kaj te ne? Kaj bi mogla bit že hin?

— Hin glih ne — oba fül tue net feln! Homs net kert, da bojo čisto rajn vse gor popisali...

— Oba gens! Izio net me-gli? Te goncn klamotn?

— Oba na — samo alaj-nik de frisa, »Popis prebi-valstva« hoastis...

— Te goncn frisa, jesas-na, kaj nas bodo te zidlali, bi da Hitla te Čičn...?

— Kon a zajn? Naš go-spod so rekli da bo treba vse gor napisat, kakšnega religijona je kerl, nah verns oba olahand kozletencn iz-va-jali, homs ta her pfora ksokt...!

— Na, tu hajliga pirn-paum — ta homas! Zagvi-šno bojo vsi šli v kacetlog-re, kerl bojo aufšrajball, da so katoliš, verns zegni

— San jo kane mer...

— Bos, de katolišn?

— Na, kacetlogri!

— Moht niks, jih bojo pa naredli koj na hitro, profesoriš!

— Jo, net megli, o haj-ligs evecnbosa!

— Pol pa nah, no bos! Tam bo mus v toto auf-šrajbungo napisat kere nar-odnost — bi tes šo hoast, nacinalitet sans!

— Jo bos šrajbma do ajni? Marpurgiš menda ne moremo ajnzecat, sloveniš homa šon fon caus bek fr-gesn, kuhitajš is oba a ka nacinalitet — oda net?

— O fikstajfi, fikstajfi, bos mohma to? Mans, da nas bojo desvegn zidlali?

— Tes net — oba v »To-ti list« nas bojo prmajna-draj notr dall, verns zegn... Davajl oba fitigot!

RESITEV NAGRADNE UGANKE

Leteča zgodba

Prvovrstne preproge v največji izbiri se dobe pri trgovskem podjetju

»TEKSTIL-OBUTEV«

v Ljubljani, Nazorjeva šte. 4 (prej Frančiškanska), kar je pravilno uganilo izredno mnogo bralk in bralcev. Seveda je bilo mnogo tudi nepravilnih odgovorov, ki so romali v koš. Zrebr je določil nagrade naslednjim srečnikom: 1. nagrado v znesku 5000 din tov. Ani Mačusevi, Ljubljana, Štrekljeva šte. 6; 2. nagrado 3000 din tov. Josipu Šuligoju, Bača pri Modreju, pošta Most na Soči; 3. nagrado 2000 din pa tov. Veri Mramorjevi, Male Lašče 4, pošta Velike Lašče. — Že sedaj opozarjamo naše bralke in bralce na veliko nagradno uganko v prihodnji številki naše-ga lista.

SHAWING STICK

NOVO BRIVSKO MILO IOVARN Zlatorog

UDOBNOST
RAZVEDRILO
ZDRAVJE
NA ODDIHU V

ROGAŠKI SLATINI

ŠPORTNIK KLJUŠE

GRIPOZNA POEZIJA

Tale kašlja, oni kiha, tretji le skozi nos še diha, tam so zopet glave bolne, tukaj nekdo glide kolne, Tale jamra, ta vzdihuje in od vsepovsod se čuje:

Gripa, gripa, gripa, gripa, kar naenkrat te potipa...

Cele kile zadnje čase so pojedle ljudske mase aspirina v tableti, vendar gripi oduleti ni mogoče; ne pogine ta bacil od medicine!

Naša stara teta Spela, ki je »špansko« prebotela, pa recept tak priporoča:

»Srbska šljivovica vroča bolno naj telo ogreje, pojej smukni pod odeje, dva dni kuhaj se počeno, in odpravil boš migreno, kašljaj več ne boš, ne kihaj, skratka: v redu boš spet dihal!»

Ko je naša teta Spela te dni kašljati začela, brž je v posteljo skočila in se rakijske napila.

Ves dan se za žilo tipa in vzdihuje: »Gripa, gripa! Teta v postelji leži sedem dni in šest noči...

Vsem recepte je dajala, kdaj bo, reva, sama vstala, pa ne ve se čisto nič! Gripa, to je res hudič!

BACILSKA

»Veš, gripo prenašajo bacili.«

»Od koga pa jo dobijo bacili?«

V NEKI TOVARNI

blizu Maribora je bilo trem nameščencem odklonjeno napredovanje s pristavkom, da nimajo — predšolske izobrazbe.

Kdo bi si mislil, da je otroški vrtec tako važen faktor za napredovanje v službi?!

Lehten razlog

Miličnik: »Presneti frakelj! Po stari navadi spet trd kot beton!«

Frakej: »Tovariš miličnik! Tokrat sem se ga nalezel iz zdravstvenih razlogov! Gripo preganjam!«

HOP CEZ PLOT

Segedin je v Jugoslaviji samo eden, toda v Mariboru mu grozi že vrsta nevarnih konkurentov. Za to je poskrbelo MSD Branik, ki skrbno zaklepa dvoje od treh vrat stadiona v Ljudskem vrtu, da mora staro in mlado izvajati opičje skoke čez plot stadiona v Tarzanovem slogu. Vsi, ki potrpežljivo odhajajo po tekmah skozi edina odprta vrata, pa pravijo, da so njihove žene ustanovile društvo »Al« njega ni...

ZNAJDI SE

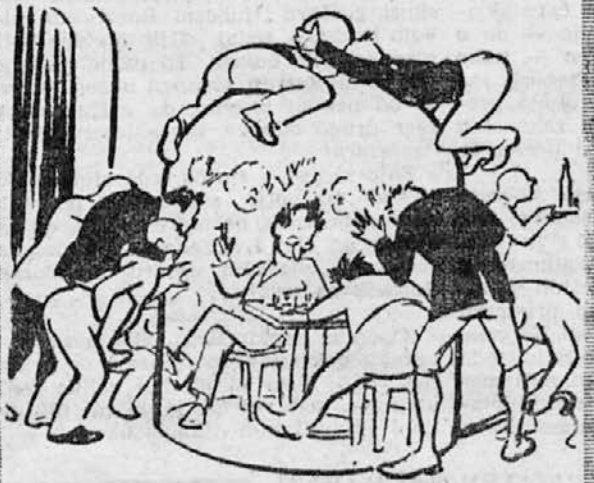
V naših mestih postaja promet vedno večji. Avtomobil za avtomobilom se vali po ulicah, za pešce pa skoraj ni več prehoda. Jože se je na primer postavil na križišče, čez cesto pa ni in ni mogel priti. Ko se je že naveličal, je zaklical svojemu sotrpnu — pešcu — onstran ceste:

— Oprostite, kako ste pa vi prišli čez?

— Ah, jaz sem se tukaj že rodil!

Šahovski patent

Kibici so najhujša nadlega kavarniških šahistov. Ves ta čas prišepetavajo in celo figure premikajo.

Končno vendarle mir.

OBZIRNOST

Na »Krosu narodov« v Parizu je dosegel prvo mesto naš tekač Mihalič. Ostali naši tekači so bolj zostali, da ne bi v Parizu rekli, da smo Jugoslovanci požrešni: češ: odnesti ho- jejo tudi možtevno zmago.

NOVA SMUČARJA

Smučarska zveza Jugoslavije je prekinila zvezo s smučarji Italije, ker hodijo naši smučarji na tekme v Italijo, medtem ko italijanski smučarji ne prihajajo na naša tekmovanja. Gotovo sta začela v zadnjem času v Italiji smučati De Gasperi in papež.

»KAZEN«

NK Partizan in NK Zagreb sta odšla na turnejo po inozemstvu brez dovoljenja Nogometne zveze Jugoslavije. Disciplinsko sodišče NZJ jim je zaradi tega naložilo kazni, da ne smeta šest mesecev tekmovali v inozemstvu. NK Partizan se je pritožil proti tej kazni in zahteval, da se ta rok podaljša, ker bo ta čas trajalo prvenstvo Jugoslavije in klub ne more v inozemstvo, vsled česar bi bila kazni neučinkovita. Na to pritožbo je izvršni odbor NZJ znižal Partizanu kazni na — ukor. To pa zaradi tega, ker veljajo odločitve Disciplinskega sodišča NZJ običajno največ tri dni, kajti nato jih izvršni odbor NZJ razveljavi.

IZLOČITE PRVI POLČAS!

Branikovi nogometaši so premagali celovško Austro z rezultatom 2:1. Z ozirom na pokazano igro bi bilo dobro za Branik, če bi nogometna pravila spremenili in začeli igrati z drugim polčasom, prvi polčas pa bi spleh izločili.

ANALFABETSKI TEČAJI

Absolventi tečajev za nogometne trenerje pravijo, da šele sedaj vedo, da nogomet ni le žoga, da so gledali doslej le na uspeh kluba, da so prej pozabljali, da imajo opravka v športu s človekom itd. — Predlagam uvedbo analfabetičnih tečajev v klubih, da bodo tako lahko funkcionarji in igralci čitali časopise ter ne bodo na trenerskih tečajih preveč presenečeni, ko bodo zvedeli za taka odkritja.

NOVITETE

Pred kratkim smo se čitali, da igra Dinamo nov sistem, in sicer južnoameriški »Penarol-sistem«. Partizan pa da igra romantično. Zadnje nedelje sta pa oba kluba razočarala. Odslej bomo neinteligentno igro imenovali »južnoameriška senzacija«, strele mimo gola pa »romantične Amorjeve puščice«.

10 TI NATEČAJ ŠPORTNEGA ZNAČAJA

Od udeležencev II. Totega natečaja športnega značaja jih je samo 5 uspelo pogoditi vseh 7 (ping-pong tekma Branik—Zelezničar je odpadla) rezultatov narobe. Zreb je določil prvo nagrado v znesku 3000 din Stefki Voukovi, Celje, Kovinarska 9, drugo nagrado, 2000 din, Janezu Kotarju, Log pri Sevnici, tretjo, 1000 din, pa Otmarju Petelinšku, Maribor, Tekstilna ulica 9.

ODREZEK šte. 3 za tekme 29. III. 1953

- Maribor: LJUBLJANA-MARIBOR
- Maribor: LJUBLJANA-MARIBOR (ml.)
- Beograd: PARTIZAN-ZAGREB
- Beograd: CRV. ZVEZDA-HAJDUK
- Mostar: VELEZ-VOJVODINA
- Subotica: SPARTAK-LOKOMOTIVA
- Zagreb: DINAMO-BSK
- Sarajevo: SARAJEVO-VARDAR

Razlaga: 1 — zmaga prvoimenovanega moštva, 2 — zmaga drugoimenovanega moštva, X — neodločen rezultat. Napišite samo enega treh znakov!

Priimek in ime: _____

Kraj: _____

Ulica in hišna šte. _____

Odslej si bodo skupno 5000 din nagrade delili vsi, ki bodo uspeli pogoditi vse rezultate narobe, če njihovo število ne bo preseгло 10. Če bo zmagovalec več, bo 10 dobitnikov določil zreb. Odrezke sprejema uprava »Totega« v Mariboru in podružnice »Večera« zunaj Maribora do 12. ure v soboto. Po pošti poslani odrezki pridejo v poštev le, če so oddani najkasneje v soboto

IN PROGNOZA

Upoštevajte, da lahko pride na nogometni tekmi Maribor-Ljubljana do lokalpatriotskih izlivov, ki so ena naših najboljših specialitet in bi jo lahko imenovali mariborski kaviar. Za vsak slučaj lahko računate tudi na pomoč nekaterih funkcionarjev, ki so se že večkrat proslavili s serviranjem kaviarja.

KLJUSETOV KOMENTAR...

Mnogi bralci našega lista so bili na nogometni tekmi z Avstrijci, ker so mislili, da bo za tujega pobralca žog bivši mariborski nogometni meteorček Pacl, ki igra v Avstriji v tretji rezervi nekega moštva. Bralci so ga hoteli namreč spomniti, da so mu nekateri jamčili za posojilo, ki ga ni vrnil (in to zato, ker se baje ne strinja z našim družbenim sistemom).